

сидскѣ-тѣ вѣрѣ и пр. на всичко, Свѣтый,
 овежстрашенъ, отговори сѣ смѣло, какъ-то
 и прѣдъ князѣ. Това като окадихъ на ца-
 ря, зарѣча да го бѣжтъ и мѣчатъ строго.....
 Слѣдъ 15 дни мѣченикѣ-тѣ, осѣденъ на
 смѣръть, поведоха го, на едно съ дрѣгы за-
 творници, до 70 дѣшъ, и за карахъ ги край
 рѣкѣ-тѣ на брѣгѣ, дѣто единъ по единъ
 ги ѱдѣшихъ (овесихъ); а на 6-го Анаста-
 сіа (кого-то оставихъ за най-сѣтнѣ) реко-
 хъ: що искашь нынѣ? тѣй ли ще загинешъ
 и ты какъ-то и тѣа? не бѣше ли по-
 доврѣ да сѣ покоришь на царскѣ-тѣ воли,
 и, като останешъ живъ, да получишь отъ
 царѣ честь и дарове? — Азъ желяхъ, от-
 говори 6-тый, да бѣдѣ раздробенъ кжсѣ по
 кжсѣ за Христа моего, и тѣзи смѣръть ми
 е малко; нѣ благодарѣ Бога моего, че и съ
 малко-то страданіе, сподоки мѣ да бѣдѣ
 ведно съ Св. мѣченици, и да сѣ радвамъ
 съ тѣхъ ѱ онѣхъ голѣмѣ и нейсказаннѣ сла-
 вѣ. И тѣй Св. прѣподобно-мѣченикѣ Ана-
 стасій пріе смѣръть-тѣ на радосѣрдце. А за
 ѱвѣреніе на царѣ, че Анастасій е ѱмрѣлъ,
 войни-тѣ стрѣзахъ честнѣ-тѣ му главѣ,